

אני לא מבין, מה עם עזרא, החבר שלי לחדר. הוא גור אתי, אבל לא מדבר הרבה. בזמנן שאני בשעור, הוא בחדר, בערוב אני בא לחדר, עזרא כבר ישן. בוקר אני קם, עזרא כבר הלך. יוסף, מה עם החבר שלך? שואלה חנה פרמי, עזרא לא מדבר. הוא ישן והולך, בא והולך לישון. קשח להבין חבר, שלו לא מדבר. מה לעשות?

אני אוהב לאכל במסעדה של הסטודנטים, שם האכל בזול, אין שם פפריט ואין שם מלצר, כל אחד לוחת, מה שהוא רוצה ושם על מגש. יש שם סלט עגבניות טוב ומilk ירקות ויש הרבה סטודנטים וסטודנטיות. גם היום הייתי במסעדת הסטודנטים. אני שם על המגש שלי סלט עגבניות ודגים ואני הולך לראות מקומות טוב על יד שלחן אחד. והנה, את מי אני רואה? את עזרא, את החבר שלי, שאנוינו גרים יחד בחדר, יושב וקורא עtauן.

סליחה, עזרא, אני רוצה לשכט פה על ידך. בבקשה, יוסף, בשמחה!

عزيزא, אני אומר לך, אתה יודע? אנחנו גרים בחדר אחד ואין לנו ממשותחים זה עם זה. בזמנן האחרון אנחנו לא רואים זה את זה.

למה אין אתה אוכל, עוזרא, אין לך מטבח? וולפה אתה לא שמח? יוסף, הוא אומר לי, אני שמח לך, אבל יש לי הרבה שאלות. אני רוצה לשוחח איתך, יוסף. אתה יודע, החיים של הסטודנטים קשים לי. באתי למד באוניברסיטה, אבל אני חושב דבר אחר. אתה רוצה להגיד לי, מה אתה חושב עוזרא? אין לך הורים פה, אתה צריך לדבר עם חברים. טוב, יוסף. הנה אני אומר לך, מה שאתה חושב. אין לי שמחה בלמידה, אני רוצה לעבוד. על איוּ עובודה אתה חושב, עוזרא, אתה רוצה לשבת במשרד? אתה רוצה לעשות כיף?

לא, יוסף! לא על עובודה במשרד אני חושב. הכיף לא בדבר הראשון לי – גם לא בדבר האחרון – לא כיף אני רוצה. יש לי חברים בקבוץ. אתה מול היה פה חבר מן הקבוץ. הוא אמר לי: עוזרא, מה אתה חושב כל כך מרבה, בוא לקבוץ לשנה אחת, טוב לפחות לעבוד מעט ואחר-כך אם לא טוב לך בקבוץ, אתה יכול למד באוניברסיטה עוד הרבה שנים. על זה אני חשב בימים האחרונים. כמה אני שמח, יוסף, שאמרתי לך כל זה ושותהנו מעט. זה היה מצין. מה לעשות, יוסף?

היות כבר בקבוץ, עוזרא? לא היתה. אם כך אתה צריך לנסע לקבוץ ולראות בעינים שלך איך החיים בקבוץ.

תודה, יוסף, תודה. ועכשו עוזרא רוצה אתה לאכל, מנה של דג. יש פה היום דגים מazing.
Dagens Mäts-Cögernat. more violians. לא, תודה יוסף. אני רוצה רק לשות קצת מים.

שיעור שניים-עشر: אני רוצה להגיד

הספר של התלמיד

העת של המורה

הדוד של יוסף

של (אני) — של (אני) של

של (אתה) — שלך של (את) — שלך

של (הוא) — שלו של (הייא) — שלו

של (אנחנו) — שלנו של (אנחנו) — שלנו

של (אתם) — שלכם של (אתן) — שלכם

של (הם) — שלהם של (הן) — שלהם

(אני) התלמיד של

(אנחנו) המורה שלנו

(את) המורה שלך

(אתה) הדוד שלך

העת של מי? העת הבן של מי? הבן —————

הספר של מי? הספר הבית של מי? הבית —————

הדוד של מי? הדוד שלנו הגן של סבא.

מ בין — מ בין, מ בינה, מ בינים, מ בינות (להבין).

מן! — טני! לאיש אומרים: פן! לאשה: טני!

נותן, נונחת, נוננים, נוננות (לחתת)!

ל להגיד — להגיד לי! (לאשה) הגידי! — אני רוצה להגיד.

היה — (אני) הייתה, (אתה) הייתה, (הוא) היה.

להיות — זו, מה אתה רוצה להיות?

הדוד של — דודי, הדוד שלך — דודך, הדוד שלו — דודו

הדוד של — דודי, הדוד שלך — דודך, הדוד שלו — דודך

שָׁעוֹר שְׁגִים - עֲשֶׂר : תּוֹדָה רַבָּה

מַה שְׁלֹמֶךְ, אָוֹרִי? תּוֹדָה רַבָּה, שְׁלֹמֵי טוֹב. וַיְמַה שְׁלֹמֶךְ אַתָּה, לְאָחָ?

שְׁלֹמֵי לֹא טוֹב. אָנָּנוּ לֹא יָדַעַת אֶת הַשְׁעוֹרִים שְׁלֵי. שְׁלֹם, אָוֹרִי!

נְטִיּוֹת – לִוְחָ א

זָכָר

שְׁלֵי	אֵין לְ	יִשְׁלֵ	לִ			
שְׁלַךְ	אֵין לְךָ	יִשְׁלַךְ	לְךָ			
שְׁלַוּ	אֵין לְךָם	יִשְׁלַוּ	לְךָם			
שְׁלַנוּ	אֵין לָנוּ	יִשְׁלַנוּ	לָנוּ			
שְׁלַכְמָם	אֵין לָכֶם	יִשְׁלַכְמָם	לָכֶם			
שְׁלַהְמָם	אֵין לָהֶם	יִשְׁלַהְמָם	לָהֶם			

זָקָבָה

שְׁלֵי	אֵין לְ	יִשְׁלֵ	לִ	יִ		
שְׁלַךְ	אֵין לְךָ	יִשְׁלַךְ	לְךָ	לְךָ		
שְׁלַהְ	אֵין לְהָ	יִשְׁלַהְ	לְהָ	לְהָ		
שְׁלַנוּ	אֵין לָנוּ	יִשְׁלַנוּ	לָנוּ	לָנוּ		
שְׁלַכְמָן	אֵין לָכֶן	יִשְׁלַכְמָן	לָכֶן	לָכֶן		
שְׁלַהְמָן	אֵין לָהֶן	יִשְׁלַהְמָן	לָהֶן	לָהֶן		

הַדּוֹד שְׁלֹנוּ – דָוִידָנוּ, הַדּוֹד שְׁלַכְמָם – דָוִידָכֶם, הַדּוֹד שְׁלַהְמָם – דָוִידָם.

הַדּוֹד שְׁלֵנוּ – דָוִידָנוּ, הַדּוֹד שְׁלַחְןָ – דָוִידָחָן, הַדּוֹד שְׁלַהְ – דָוִידָהָן.

שער שניים-עשר: שלוי-שלוי, שלך-שלך!

אמר וכותב במלחה את שתי המלים:

- הגן שלוי – דני
 הgan שלוי – דני
- הקבוץ שלנו –
 הקבוץ שלנו –
- התלמידים שלנו –
 התלמידים שלנו –
- ה��פוץ שלכם –
 התפקידים שלכם –
- השעור שליהם –
 השיעור שליהם –

אמר וכותב את המלה בשתי מלים:

- דודו – הדוד שלו
 חבר – חבר –
 בתי –
 אבינו –
 תלמידיכם –
 ילדים –
 כרטיסכן –
 עטן –

תרגיל

היה – היום יומ שלישי. – אתחמול היה יום שני. – היום חמ. – אתחמול היה קר. – אתחמול הוא לא היה בית. – אתחמול (אני) הייתה בקהלנו. – הייתה באלאן.

של – לעזרא דוד. הדוד של עזרא חבר במושב-עובדים. – הדוד שלו עובד קשה. – שלוי-שלוי, שלך-שלך!

שיעור שגיים - עשר: תפוז או תפוח זהה?

איך - איך אומרים: תפוז או תפוח-זהב? – איך כתבים "ף", "ץ"?
 כך – כך אומרים. – כך כתבים. – כך עושים.
 חושב – מה אתה חושב על המורה שלנו? על מי אתה חושבת עכשו?

רישמה 12

posso	vive	passo	vedo	vedo
יכול	חיים	רואה	ראה	ראיין, עיניהם
ultimo	difficile	pensare	חושב	מסעדה
אחרון	קשה	חושב	חושב	ristorante
ieri	pongo	tomodoro	עגבניה	תפריט
אתמול	שם	טומודורה	ברוקט	menu
come?	vivo	verdure	ירקות	לוקם
איך	חי	ירקות	ירקות	madeline
così	comprendo	frutta	פירות	מנה
כך	מבין	פירות	פירות	porzione
poi	converso	mare	ים	תאכון
א. אחרך	משוחחת	ים	ים	appetito
Tanto per confronto far caffè	להגיד	oceano	מים	מרק
ב. כלך	להגיד	מים	מים	brodo
ג. מה שלומך?	era	excelente	הו	fesce
come stai?	היה	מצוין	הו	do zuire
	shemah	בוגש	לשון	
	lato	וואו!		